

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011466
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322011466.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci obžalovanej A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v C., D., trvalé bydlisko C., D., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 13. februára 2023, č. k. 0T/264/2022-64, na verejnom zasadnutí konanom 4. mája 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaná A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v C., D., štátna občianka Ukrajiny, trvalý pobyt C., D., tolerovaný pobyt cudzinca, adresa na doručovanie písomností E. XX, F.,

odsudzuje

podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za použitia ust. § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa jej výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa jej určuje skúšobná doba na 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanej ukladá aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 13. februára 2023, č. k. 0T/264/2022-64 (ďalej tiež napadnutý rozsudok), uznal A. B. (ďalej aj obžalovaná) za vinnú z úmyselného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), spáchaného na tom skutkovom základe, že dňa 02.12.2022 v čase o 0.06 hod. v F. po ulici Vlčianskej viedla po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov ako vodič osobné motorové vozidlo Ssang Yong Rexton RX 270 ukrajinského EČ: G., pričom jej bola dychovou skúškou o 0.07 hod. nameraná hodnota 1,21 mg/l alkoholu v dychu a o 0.23 hod. hodnota 1,2 mg/l alkoholu v dychu.

2. Okresný súd obžalovanej za to uložil podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, výkon

ktorého jej podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určil skúšobnú dobu podmieničného odsúdenia vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov. Zároveň jej uložil podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke vo výmere 2 (dva) roky.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd skonštatoval, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní realizovala vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté, preto bolo vykonané dokazovanie len čo do výroku o treste. Následne okresný súd v odôvodnení zrekapituloval výsledky dokazovania, ktoré ohľadom tohto výroku vykonal.

4. K výroku o treste okresný súd uviedol, že obžalovanej mohol uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe do 1 roka, že u nej zistil dva poľahčujúce okolnosti a síce, že viedla pred spáchaním činu riadny život a priznala sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutovala a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa tak horná hranica trestnej sadzby znížila o jednu tretinu rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby na 8 mesiacov. Vzhľadom na osobu obžalovanej, ktorá doteraz žila bezúhonným životom a ani v cestnej premávke sa nedopúšťala žiadnych priestupkov, ako aj na povahu spáchaného prečinu, ktorý je ohrozovacím trestným činom s trestnou sadzbou do 1 roka, ako aj po zohľadnení jej osobných a majetkových pomerov považoval okresný súd za najvhodnejší trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov. Ďalej bol toho názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej nie je výkon trestu nevyhnutný a tento jej preto podmienične odložil na skúšobnú dobu 1 rok a 6 mesiacov.

5. K obžalobou navrhovanému nepodmieničnému trestu odňatia slobody s poukazom na množstvo nameraného alkoholu okresný súd uviedol, že odhliadnuc od toho, že množstvo alkoholu nameraného pri dychovej skúške nie je úmerné množstvu alkoholu nachádzajúcemu sa v krvi, nebolo okresnému súdu obžalobou žiadnym spôsobom preukázané, že vedenie vozidla je o to nebezpečnejšie, o čo viac osoba nafúka. Vplyv alkoholu na toho ktorého človeka je značne individuálny a závislý od mnohých vrodených, dlhodobých aj krátkodobých činiteľov, toto nemôže nejakým spôsobom negovať splnenie podmienok podmieničného odkladu výkonu trestu podľa § 49 zákona Tr. zák. a odôvodňovať uloženie nepodmieničného trestu odňatia slobody. Zohľadňovať množstvo nameraného alkoholu predstavuje úplne arbitrárne vyhodnocovanú skutočnosť, ktorá nemá s následkom konania a nebezpečnosťou páchatel'a nič spoločné a nie je preto dôvod to zohľadňovať pri rozhodovaní o treste.

6. Keďže sa jednalo o úmyselný trestný čin spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla, okresný súd uložil obžalovanej i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 2 roky, pretože u obžalovanej (vodičky) sa jednalo o ojedinelý exces.

7. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku prokurátor zahlásil odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovanej. Obžalovaná sa vzdala práva na podanie odvolania, aj za oprávnené osoby.

8. Zahlásené odvolanie prokurátor odôvodnil osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 22. februára 2023, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s druhom a výškou uloženého trestu, rovnako tak so samotným odôvodnením uloženia predmetného trestu.

8.1. Navrhovaný trest - nepodmieničný trest odňatia slobody krátkeho trvania sa vzhľadom na okolnosti prípadu - najmä množstvo zisteného alkoholu v dychu, ktoré predstavovalo 2,52 promile, nejaví ako neprimeraný, či ako „nevhodný“. Pokiaľ sa okresnému súdu javilo, že prokurátorka navrhla pri danom trestnom čine prísnejšie tresty podľa množstva nameraného alkoholu, toto zdanie okresného súdu je v zásade správne. Je totiž nevyhnutné vychádzať pri ukladaní trestu zo všetkých okolností prípadu spáchania trestného činu, t. j. okrem iného zohľadniť množstvo požitého alkoholu vodičom motorového vozidla.

8.2. Pokiaľ okresný súd v rozsudku uviedol, že mu nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že vedenie vozidla je o to nebezpečnejšie, o čo viac osoba nafúka, tak k uvedenému uvádza, že to vyplýva najmä z elementárnej logiky, zásad logického myslenia, fyziologických poznatkov, konštantnej praxe súdov ako i znalcov a dostupných lekárskeho poznatkov. Zároveň pokiaľ by mala platiť uvedená konštatácia okresného súdu, nie je zrejmé akým spôsobom by teda okresný súd odlišoval spáchanie priestupku od trestného činu, ak teda podľa okresného súdu nie je rozdiel v hodnote nameraného alkoholu. Vid' napr. MUDr. Kollár S., znalecký ústav Inštitút forenzných medicínskych expertíz Bratislava - FORENZNE - PSYCHIATRICKÁ ALKOHOLÓGIA: „STUPEŇ OPITOSTI:

Podnaperitosť 0,15 až 0,47 mg/1 (0,30 až 0,99 promile)

Hovornosť, ľahká eufória, pocit uvoľnenia, zmiernenie úzkosti, útlmu, ľahšie nadväzovanie spoločenských kontaktov, predĺženie reakčného času, ovplyvnenie priestorového videnia, adaptácie na svetlo - tma, farbocitu,

Mierná opitosť 0,48 až 0,71 mg/1 Cl ,00 až 1,49 promile)

Zvýšená hovornosť, stupňujúca sa eufória a uvoľnenosť, vtipkovanie, bezstarostnosť, "povznesenie sa nad bežné problémy", zvýšené sebadôvera a sebadôvera, vystatovačnosť, preceňovanie vlastných schopností (fyzických aj psychických), oslabovanie morálnych zábran, sexuálnych zábran, predlžovanie reakčného času, porucha koordinácie pohybov, začervenanie obličaja, narušenie sluchu,

Stredná opilosť 0,72 až 0,95 mg/1 (1,50 až 1,99 promile)

Stupňujú sa doteraz uvedené príznaky jemná motorika, hrubá motorika), zníženie pozornosti (nové javy, neočakávané situácie), schopnosti plánovania, predvídania nebezpečenstva, narušenie reči, znížovanie zábran, demaskujú sa skryté zložky osobnosti, pudová zložka osobnosti, afektemotivita labilná až inkontinentná, agresivita,

Ťažká opilosť 0,96 až 1,43 mg/1 (2,00 až 2,99 promile)

Ťažké poruchy reči, psychomotoriky, výrazné poruchy chovania, agresivita - typická u agresívnych osobností, zvracanie, únik moču, stolice.

8.3. Pokiaľ teda v prejednávanom prípade obžalovaná vykonávala jazdu s osobným motorovým vozidlom v stupni ťažkej opitosti, keďže nafúkala cez 2 promile, jednalo sa o stav, ktorý jej bez akýchkoľvek pochybností vykonávať túto činnosť znemožňoval a činil obzvlášť nebezpečnou. Stupeň opitosti páchatela je potrebné vždy zohľadňovať v rámci skúmania závažnosti spáchaného prečinu a mal by byť zohľadnený aj pri individualizácii trestnej sankcie. Za daných okolností sa motorové vozidlo v rukách takto alkoholom ovplyvneného páchatela mení na zbraň a táto je v zásade neovládateľná, resp. neovládateľná v dostatočnom rozsahu. Riziko spôsobenia škody či ublíženia na zdraví, resp. ešte ďaleko horšieho následku je potom v takom prípade mimoriadne vysoké a pokiaľ obžalovaná vedomá si takéhoto rizika sa toto rozhodla dobrovoľne podstúpiť, je povinná znášať následky z toho plynúce.

8.4. Podľa prokurátora sa nepodmienečný trest odňatia slobody nejaví ako neprimeraný. Neprimeraný je však okresným súdom uložený trest. Podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu so súčasným určením skúšobnej doby na 18 mesiacov za daných okolností je trestom, ktorý nie je v súlade s § 34 ods. 1 Tr. zák. a nasl. Uložená veľmi mierna podmienka, pri ťažkom stupni opitosti a vedení vozidla za daného stavu požiadavku zákonného a primeraného trestu nepochybne nespĺňa a to tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie. Uvedené platí rovnako i o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý je uložený pri samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Krátky nepodmienečný trest odňatia slobody by vyššie uvedené požiadavky jednotlivých zásad ukladania trestov nepochybne napĺňal, rovnako tak súbežné uloženie dlhšieho trestu zákazu činnosti.

8.5. Prokurátor preto navrhol, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd) v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám obžalovanej uložil primeraný a zákonný trest.

9. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta 29. marca 2023.

10. Za účelom prejednania podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 4. mája 2023, ktorého sa zúčastnil prokurátor krajskej prokuratúry. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovanej, ktorá sa ho bez ospravedlnenia nezúčastnila, hoci termín vzala riadne a včas na vedomie.

11. Krajský súd podľa § 326 ods. 5 Tr. por. na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením evidenčnej karty vodičky č. I. 97 - 98 spisu, aktuálnymi správami a reláciami na obžalovanú v rozsahu č. I. 100 - 104 spisu.

12. Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hocí i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou - prokurátorom v neprospech obžalovanej - postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na podklade takéhoto prieskumu zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

14. Pokiaľ ide o konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, prokurátor mu v odvolaní žiadne chyby nevytykal a krajský súd odvolacím prieskumom žiadne pochybenia majúce vplyv na objasnenie veci nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom skutku nevykonával, nakoľko obžalovaná na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení realizovala vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinná zo spáchania skutku kladeného jej v obžalobe za vinu. Okresný súd toto jej vyhlásenie prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie sa vykoná len ohľadom výroku o treste, ktoré vykonal procesne správne, avšak v rozsahu nie dostatočnom, preto ho krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil oboznámením príslušných listinných dôkazov.

K trestu všeobecne

15. Skôr ako sa krajský súd bude venovať odvolacím námietkam prokurátora, je potrebné, pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne

odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

K trestu konkrétne

16. Pokiaľ ide o povahu spáchaného prečinu, správne prokurátor v odvolaní poukázal na to, že trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. je ohrozovací trestný čin. Objektom tejto skutkovej podstaty je ochrana života, zdravia a majetku, najmä pred vodičmi motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo drog. Z povahy motorových vozidiel, ktoré svojou váhou a motorickou silou spôsobujú závažné deštruktívne účinky, vyplýva, že následky dopravných nehôd sú spravidla závažné, keďže ide nielen o prípady usmrtenia, ale aj veľmi časté prípady, pri ktorých dochádza k ťažkým zraneniam poškodených. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonáva zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Z hľadiska ovplyvnenia alkoholom rozumieme pod pojmom stav vylučujúci spôsobilosť, kedy hladina alkoholu v krvi vodiča motorového vozidla dosiahne 1,0 g/kg (1 promile), nakoľko podľa poznatkov lekárskej vedy nie je žiadny, teda ani nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla, schopný bezpečne viesť motorové vozidlo pri takejto hladine alkoholu v jeho krvi. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť ktokoľvek (všeobecný), z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

17. Krajský súd sa nestotožňuje s názorom okresného súdu, že pokiaľ páchatel' viedol motorové vozidlo v cestnej premávke pod vplyvom alkoholu v stave vylučujúcom spôsobilosť, tak je v zásade jedno, v akom stupni opitosti sa nachádzal, resp. o akú hodnotu páchatel' prekročil kľúčovú hranicu jedného promile alkoholu v krvi, keďže stav vylučujúci spôsobilosť je len jeden a preto nemá vplyv na povahu činu.

18. Krajský súd naopak zastáva názor, že každé ovplyvnenie alkoholom znižuje schopnosť k vedeniu motorového vozidla v cestnej premávke, nakoľko vodič potom nie je schopný správnych a včasných vnemov, pohotových reakcií na situácie bežne vznikajúce v cestnej premávke, preto je dôležité vedieť, k akému výraznému zníženiu schopností vodiča vplyvom alkoholu došlo. Z logiky veci pri tom platí, že čím vyššia je hladina alkoholu v krvi páchatel'a tohto činu, t. j. stupeň jeho opitosti (resp. čím vyššia je miera jeho ovplyvnenia inou návykovou látkou ako je alkohol), tým je jeho schopnosť viesť motorové vozidlo v cestnej premávke nižšia (problematickejšia, obmedzenejšia) a naopak potenciálne riziko ohrozenia záujmov chránených Tr. zák. vyššie. Na základe uvedeného je preto krajský súd toho názoru, že stupeň opitosti páchatel'a je potrebné vždy zohľadňovať v rámci skúmania závažnosti spáchaného prečinu a mal by byť zohľadnený aj pri individualizácii trestnej sankcie.

19. V tomto prípade z ustálených skutkových zistení vyplýva, že obžalovaná viedla ako vodič osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu s nameranou hodnotou 1,21 mg alkoholu na liter vydychovaného vzduchu, čo v prepočte činí 2,52 promile alkoholu v krvi. Takúto hladinu alkoholu v krvi veda označuje už za ťažkú opilosť, v rámci tohto stavu osoba nie je schopná samostatnej chôdze, má blábolivú reč, psychické poruchy, výraznejšie poruchy správania (napr. opilecká agresivita), zvracanie a pod.

Závažnosť prečinu spáchaného obžalovanou v rámci kategórie týchto trestných činov bola vysoká, tu aj s poukazom na miesto, kde vozidlo viedla (v obci).

20. Na strane druhej krajský súd nezdial názor prokurátora, že páchatel'a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., u ktorého bola zistená ťažká opitnosť (2,0 až 2,99 promile alkoholu v krvi), nemožno potrestať podmieneným odkladom trestu odňatia slobody, ak sú na to splnené zákonné podmienky. Je tomu tak z dôvodu, že okrem stupňa opitosti majúceho vplyv na závažnosť spáchaného prečinu je potrebné zväžiť aj možnosti nápravy páchatel'a, zvlášť u tzv. prvotrestaného páchatel'a. A práve táto ostatná zákonná podmienka, teda predpoklad možnosti napravenia páchatel'a trestom odňatia slobody nespojeným s jeho výkonom, v prípade obžalovanej podľa názoru krajského súdu splnená je, čo vytvára prekážku pre jej potrestanie nepodmieneným trestom odňatia slobody.

21. Správne okresný súd poukázal na to, že obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná ani priestupkovo postihnutá, že z právneho hľadiska viedla riadny život. Aj podľa názoru krajského súdu tak možno od nej racionálne očakávať, že v prípade uloženia podmieneného trestu odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti bude účel trestu sledovaný ust. § 34 Tr. zák., tu najmä z hľadiska individuálnej prevencie naplnený.

22. Pokiaľ teda ide o druh trestu, krajský súd obžalovanej podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., z dôvodov rozvedených vyššie v texte, pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., zistiť dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), § 36 písm. l) Tr. zák., uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, teda v polovici modifikovanej trestnej sadzby (až na 8 mesiacov), ktorý považoval za primeraný okolnostiam prípadu, ako aj osobe obžalovanej. Výkon uloženého trestu odňatia slobody jej krajský súd odložil podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určil skúšobnú dobu na 2 roky, ktorú považoval za dostatočne dlhú na to, aby obžalovaná seba samej a súčasnej aj spoločnosti preukázala, že to so svojim polepšením myslí úprimne a že skutočne išlo z jej strany o ojedinelý exces.

23. Krajský súd súčasne obžalovanej uložil aj prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., keďže sa obžalovaná trestnej činnosti dopustila v súvislosti s vedením motorového vozidla a uloženie tohto druhu trestu si vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, tu najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred páchatel'ami tohto druhu trestnej činnosti. Krajský súd sa stotožnil s odvolacími námietkami prokurátora, že trest zákazu činnosti blízko dolnej hranice vymeraný okresným súdom je neprimerane mierny, preto osvojujúci si odvolacie námietky prokurátora krajský súd trest zákazu činnosti obžalovanej sprísnil tak, že jej v rámci modifikovaného rozpätia podľa § 38 ods. 3, § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil tento trest vo výmere 3 roky, teda v nad hornú polovicu modifikovaného rozpätia.

24. Takto vymerané tresty vo svojom súhrne považoval krajský súd za zákonné, primerané a spravodlivé, ktoré splnia svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdia konanie obžalovanej.

25. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.